ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. Ἀλεξάνδρεια. Καθ' ὃν καιρὸν ἐνομίζετο παρὰ πάντων πεπαυμένη ἡ ἐπιδημικὴ νόσος τῶν κτηνῶν, ἤρξατο πάλιν ἐκ νέου τὸν ἐξολοθρευμόν· ἡ νόσος αὕτη κατέστη πραγματικὴ δυστυχία τοῦ τόπου, καὶ τὰ ἀποτελέσματά της ὑπάρχουσιν ἀπερίγραπτα, τὴν θεραπείαν τῶν ὁποίων οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπινοήσῃ.

Ὁ Σελὶμ πασσᾶς, παλαιὸς στρατηγὸς τῆς φρουρᾶς ἐπιφορτισθεὶς ἐσχάτως τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν χωρίων τῆς κάτω Αἰγύπτου, ἐξωρίσθη εἰς Ἀβουκίρ· λέγεται δὲ ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ δυσμένεια αὕτη προῆλθεν ἕνεκα τῶν καταχρήσεών του.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ ὀχετοῦ τοῦ Ἄτφε ἐξακολουθοῦνται μὲ δραστηριότητα. Ἀμφότεραι δὲ αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται θέλουσι στεφανωθεῖ διὰ λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων, θέλουσι δὲ πιθανῶς ὑποχρεώσει καὶ τὸν πασσᾶν νὰ ἐμπιστευθῇ καὶ ἑτέρας ἐργασίας σημαντικὰς εἰς τὴν δεξιότητα τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ ὅττις διευθύνει καὶ ταύτας.

Ἐπιτροπή τις ὑγειονομικὴ ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐκ τῆς Ῥωσσίας διὰ νὰ κάμῃ πειράματα ἐπὶ τῆς νόσου τῆς πανώλης, ἓν δὲ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν ἰδίαν νόσον ὕστερον ἀπό τινας ἐπισκέψεις εἰς δυστυχεῖς προσβεβλημένους ἐκ ταύτης.

—Ἓν Ἀγγλικὸν ἀτμοκίνητον ἔφθασεν εἰς Σουέτσιον τὴν 5 τρ. προερχόμενον κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ Καλκούταν, μετὰ πεντήκοντα περίπου ἐπιβατῶν· Δὲν ἔφερε δὲ εἰμὴ μόνον γράμματα διὰ τὴν κυβέρνησιν τὰ ὁποῖα μόλις φθάσαντα εἰς τὸ προξενεῖον ἀπεστάλησαν εἰς Μελίτην διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου ὁ *Κύκλωψ*, σταθμεύοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· οὐδεμία δὲ ἄλλη εἴδησις ἠκούσθη κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀπὸ τὰς Ἰνδίας, εἰμὴ μόνον ὅτι διεδόθη ἀπό τινας τῶν ἐπιβατῶν περὶ τῆς γενικῆς ἡσυχίας τῶν μερῶν ἐκείνων.

Ὁ Κόμης de Batti-Menton, διορισθεὶς ἐσχάτως γενικὸς πρόξενος τῆς Γαλλίας εἰς Καντών, ἔφθασεν ἐνταῦθα διὰ τοῦ τελευταίου Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου, σκοπεύει δὲ ν' ἀναχωρήσει διὰ Σουετσίου, μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Καλκούτας, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποπλεύσει ἅμα φθάσει τὸ προσδοκώμενον ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἀτμόπλοιον διὰ τὰς Ἰνδίας.

Ἡ μετὰ τῶν Ἰνδιῶν συγκοινωνία ἀποκαθίσταται καθ' ἡμέραν ἐνεργητικωτέρα καὶ σημαντικωτέρα.

—Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκιψ τῆς Πρωσσίας Ἀλβέρτος ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καΐρον τὴν 12 τρέχοντος διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Συρίαν διερχόμενος τὸ Σουέτσιον,

Ἐκ τῆς ἰδίας πόλεως γράφουσιν, ὅτι ἐπιστημονική τις ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ πεπαιδευμένους Πρώσσους σκηνωμένη οὖσα ὑπὸ τῶν Πυραμίδων τοῦ Γιζέ, προσεβλήθη διὰ νυκτὸς ὑπὸ Ἀράβων λῃστῶν. Διεσώθησαν δὲ ὡς ἐκ θαύματος οἱ κύριοι οὗτοι, χωρὶς νὰ φονευθῇ οὔτε νὰ πληγωθῇ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν· ἡ διοίκησις ἔλαβε μέτρα ἀμέσως νὰ συλλάβῃ τοὺς αὐτουργοὺς τοῦ τοιούτου ἐγκλήματος.

ΑΓΓΛΙΑ. Ἡ πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν ἐπικρατοῦσα τρικυμία, εἰς τὰς ὄχθας τῆς Αγγλ. ἐπροξένησε πολυάριθμα ναυάγια ξένων πλοίων, τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἀπωλέσθησαν αὔτανδρα· ἓν γαλλικὸν πλοῖον φέρον οἴνους καὶ οἰνόπνευμα, ἐβυθίσθη ἔμπροσθεν τοῦ λιμένος τοῦ Ἔξμουθ, χωρὶς ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ νὰ σωθῇ οὔτε εἷς· τοῦ δυστυχήματος δὲ τούτου αἰτία ὑπῆρξεν ἡ ἀμέλεια τῶν πρωρέων μὴ εὑρεθέντων εἰς τὰς θέσεις των, ἐπειδὴ τὸ πλοῖον προσεκάλει αὐτοὺς διὰ σημείων δύο ὁλοκλήρους ὥρας, μὴ ἐρχομένων δὲ διευθύνθη πρὸς τὸν λιμένα ὅπου συνετρίβη ἐκ τῆς τρόπιδος.

Ἰδοὺ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν ναυαγησάντων πλοίων. Ὁ Αὐτόχθων (le native) προερχόμενον ἀπὸ Δαρμοὺθ μὲ φορτεῖον μεγάλης ἀξίας, τοῦ ὁποίου μόνον τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται ἐσώθησαν· ἡ *Ἑλένη* πλοῖον Πρωσσικὸν προσωρισμένον διὰ τὴν Βριστόλην, ἐβυθίσθη πλησίον τοῦ Φαλμοὺθ, τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ἐπνίγη, οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦ πληρώματος ἐπληγώθησαν βαρέως.

Ὁ *Ἰωάννης* καὶ ἡ *Ἐλισάβετ* ἐναυάγησαν εἰσερχόμενα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Montros, τὸ δὲ πλήρωμα αὐτῶν ἐσώθη.

race germanique. De pareilles idées et prétentions seraient tant soit peu excusables, si la Bavière avait jamais eu une reation grande et historique avec la Grèce; si elle avait déjà fait pour l'Indépendance de cette dernière des sacrifices grands et extraordinnaires; si les grands intérêts, présens et futurs, de la Grèce et sa grande renommée pouvaient admettre et aider de quelque manière ces visions bavaroises.

Hellènes et Philhellènes chéris de tous les pays! si vous aimez, comme vous dites, la vérité et la justice, pourquoi dans toute chose n'examinez vous pas la nature de chaque être attentivement? La nation Hellénique, après sa résurrection, ayant besoin d'un Prince héréditaire qu'elle ne possédait pas; voulant de plus trouver un appui dans l'Europe éclairée et chrétienne, demanda *elle même*, un souverain, sans avoir jamais désiré ni promis la renonciation ou l'oubli de tous ses droits et de ses institutions nationales. Quel besoin y avait-il donc de cet essain de soldats, de serviteurs, de spéculateurs, que notre docte Régence a amené pour les établir ici, agissant ainsi vraiment d'une manière antimonarchique, c'est à dire, contraire aux intérêts de la royauté hellénique? Pourquoi cette admirable régence n'a-t-elle pas voulu convoquer la nation pour l'établissement d'une constitution définitive si nécessaire au nouvel état? Encore, si un pouvoir absolu était nécessaire à la Grèce, la volonté générale des Hellènes était la seule compétente pour reconnaitre cette nécessité, pour donner, s'il y avait lieu, nationalement la sanction si nécessaire à un tel pouvoir pour l'avenir. Pourquoi ceci, pourquoi cela, pourquoi tant d'œuvres si équivoques, si incompréhensibles, de cette régence bénite? par la raison qu'elle n'était point un gouvernement hellénique, pas même un gouvernement, tout simplement. Les philosophes Chinois disent qu'un gouvernement n'est que *justice et droiture*. Le peuple grec aussi, crie depuis long-tems de l'autre extrémité de l'Asie et de l'Europe, que l'*injustice et l'obliquité* n'est pas un gouvernement. L'état actuel des affaires de la Grèce, qui fait tant de peine à tous les Hellènes et Philhellènes, et à toutes les Puissances, grandes et petites, est une oeuvre de la régence et de Munich. Mais Munich seul, s'étonne que les Hellènes crient contre les étrangers. S'il veut en connaitre la raison, il n'a qu'à nous donner pour quelque temps l'administration de la Bavière, comme on peut donner aux Turcs l'administration de Vienne, de Paris et de Londres, si l'on s'étonne que les Grecs ne peuvent se concilier avec les Turcs. La Grèce ayant adopté un seul étranger comme souverain, et lui ayant donné la place du premier de ses enfants, continue de le respecter, sans avoir besoin d'un grand nombre d'autres étrangers surtout tels, que ceux que Munich s'est plu à choisir pour les les établir ici de tems en tems, des hommes vraiment *gracieux et intélligens*. Le Prince, quoique doné de vertus royales, n'a pas pu toutefois surmonter les grandes difficultés de sa position et aplanir toutes les anomalies dont il a hérité de la régence, ne connaissant pas les choses, les personnes et leur histoire, le Prince, dis-je, est tenu si l'on peut s'exprimer ainsi, de voguer sur un batiment si mal construit et ce qui est pire, armé par des mains étrangères, inexpérimentées et peu amicales pour le pays. Voilà en peu de mots ce que la domination des étrangers a causé à la Grèce, pour nous ramener, après tant de dommages, aux idées et aux besoins de l'année 1827.

Si les grandes Puissances, nobles protectrices de la Grèce, pensent (comme il est supposé ici) d'intervenir de nouveau dans nos affaires pour la seconde et dernière fois, ou bien considérant cette nouvelle intervention comme une continuation, simple et nécessaire de la première pour l'achèvement de leur œuvre comme pour attein-

δημοσιεύσωμεν· « ὅσον δι' ὑμᾶς τοὺς ἔχοντας τοιαύτην ἰδέαν περὶ Τουρκίας θέλω σᾶς γνωστοποιήσει μικρόν τι συμβεβηκὸς, τὸ ὁποῖον θέλει σᾶς δείξει τί πρᾶγμα εἶναι οἱ Τοῦρκοι, καὶ πρὸ πάντων οἱ ἀνώτεροι τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ».

« Φαίνεται, ὅτι τὸ πολεμικὸν ἀτμοκίνητον τῆς Γαλλίας, ὁ Rhamses ἐναυάγησεν ἐπὶ τῶν σκοπέλων τοῦ Βοσπόρου, ἀποπλέον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, πλησίον εἰς τὴν Καλλίπολιν, ἐξ αἰτίας ὁμίχλης τινὸς πυκνοτάτης, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ πρωρεὺς παρετράπη τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Εὑρισκόμενον δὲ εἰς μέγιστον κίνδυνον καὶ ἀγωνιῶν ὅλαις δυνάμεσι νὰ σωθῇ, εἶδεν εἰς ἑνὸς μιλίου ἀπόστασιν, ἀραιωθείσης ἐντοσούτῳ τῆς ὁμίχλης ὀλίγον, τὸ Σερὶ-Περβάζ, εἰς τὰ πανία, πλοῖον τῆς τουρκικῆς ἑταιρίας τοῦ Δουνάβεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμε σημεῖα τοῦ κινδύνου, συνωδευμένα μὲ κρότους τῶν κανονίων καὶ λοιπῶν τηλεβόλων· τὸ πλοῖον ὅμως αὐτὸ ὑψῶσαν τὴν σημαίαν του ὑπεροπτικῶς διέβη πλησίον τοῦ κινδυνεύοντος Rhamses καὶ . . . . . . ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του! Περὶ αὐτοῦ δὲ ἐσχηματίσθη ἡ κοινὴ γνώμη καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία. Πλοῖον λοιπὸν κινδυνεῦον ἐγκατελείφθη παρ' ἄλλου πλοίου, δυναμένου νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ χεῖρα βοηθείας χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ αὐτό. Μία τοιαύτη ἐγκατάλειψις, ἤθελε προσβάλλει πολὺ τὴν τιμὴν ἑνὸς ναύτου, ὅθεν δὲν πταίει ὁ πλοίαρχος τοῦ Σερὶ-Περβάζ, ἐπειδὴ ἐβιάσθη, καθὼς λέγουσιν νὰ ἐξηγηθῇ περὶ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς του ὡς ἀκολούθως·

« Ὁ γενικὸς Διοικητὴς τῆς Ἠπείρου Μουσταφᾶ πασσᾶς, ἔχων ναυλωμένον τὸ Σερὶ-Περβάζ, καὶ εὑρισκόμενος ἐν αὐτῷ μ' ἐμπόδισε φανερὰ τοῦ νὰ δώσω βοήθειαν εἰς τὸ κινδυνεῦον πλοῖον ». Ἰδοὺ ἡ τουρκικὴ διαγωγή.

Οἱ Τοῦρκοι εὑρίσκονται εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 13 αἰῶνος καὶ μένουσι πάντοτε οἱ αὐτοὶ, ἡ διαγωγὴ αὕτη τοῦ Μουσταφᾶ πασσᾶ ἐνυπάρχει τοσοῦτον εἰς τὰ ἤθη τῶν Τούρκων ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ ἀμφιβάλλῃ οὐδὲ στιγμήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν εἰμὴ εἰς τὴν ἐνάργειαν τῶν πραγμάτων, ἐλπίζομεν, ὅτι αἱ Δυνάμεις αἵτινες ἐπιθυμοῦσι τὸν πολιτισμὸν τῆς πολυανθρώπου ταύτης ἐρήμου, θέλουσιν ἐκφράσει τὴν ἀγανάκτησίν των, καὶ ὅτι θέλουσι δοθεῖ πρὸς αὐτὰς θετικαὶ ἐξηγήσεις, διότι δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὁ ἡμέτερος πρέσβυς θέλει ἀναφερθῇ περὶ αὐτοῦ τοῦ συμβεβηκότος.

—Ὁ γαλλικὸς Μηνύτωρ ἐδημοσίευσε νεωστὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰσαχθεισῶν εἰς τὴν Γαλλίαν πραγματειῶν κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἀποθηκῶν.

Ἡ ἀπολαβὴ δὲ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν τελωνείων κατὰ τοὺς πρώτους δύο μῆνας τοῦ 1843, ἀνέβη εἰς 25,033,768 φρ. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1841 δὲν ἦτον εἰμὴ 15,590,674 φρ. καὶ 19,590,274 φρ. κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1842· ἀπὸ τὰ 1841 λοιπὸν ἕως τὰ 1843 ηὔξησαν τοῦ κράτους τὰ εἰσοδήματα κατὰ ἓν τρίτον.

Διὰ μόνον τὸν Φεβρουάριον μῆνα τοῦ 1841 τὸ εἰσόδημα ἦτον 8,561,135 φρ. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν μῆνα 1842 ἀνέβη εἰς 10,234,778 φργ. κατὰ δὲ τὸν τελευταῖον Φεβρουάριον ηὔξησεν εἰς 12,382,169 φρ. τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἐξακολουθεῖ σταθερῶς ἡ προοδευτικὴ κίνησις τῆς αὐξήσεως τοῦ δημοσίου πλούτου.

LA ROCHELLE 14 Ἀπριλίου. Τὸ πλῆθος ἀπασχολεῖται πρό τινος ἤδη καιροῦ μὲ τὰ μυστηριώδη μορμολύκεια, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ὑπὸ τὸ σχῆμα φλογῶν ἐκ φωσφόρου, χρώματος κυανολεύκου, ὅμοια μὲ τὰ περιϊπτάμενα κύκλῳ τοῦ Βερμὰρ, καθ' ὃν καιρὸν ἐπικαλεῖται τὰς θεότητας τοῦ καταχθονίου βασιλείου του· τὰ μορμολύκεια ὅμως ταῦτα συνελήφθησαν εἰς τὴν παγίδα· ἦσαν δὲ πέντε ἀγύρται ἐκ τῶν πέριξ χωρικῶν, οἵτινες ἀναρριχόμενοι καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὰ ὑψηλότερα δένδρα ἔρριπτον σφαίρας φωσφορικάς· διαρκούσης δὲ τῆς νυκτὸς ἔδιδον τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἤθελον κίνησιν καὶ διεύθυνσιν εἰς τὰς πεπυρακτωμένας αὐτῶν σφαίρας ἔχοντες αὐτὰς δεδεμένας δι' ἑνὸς ἀφανοῦς σύρματος. Ὅταν δὲ τὸ περίεργον πλῆθος ἔτρεχε κατόπιν μιᾶς φλογὸς αὕτη ἀπεκαθίστατο ἀφανὴς, καὶ ἀμέσως ἀνεφαίνετο ἄλλη εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος διὰ ν' ἀντιπερισπᾷ τὴν

αρίας παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ αὐλῇ. Ὁ Κ. δε Γκάσερ κατεῖχε καὶ ἄλλοτε τὴν θέσιν ταύτην ἐπὶ ἀντιβασιλείας· μεταβαίνει δὲ εἰς τὴν νέαν θέσιν του κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαΐου μηνός.

— Ἀπόπειρά τις φωτισμοῦ διὰ τοῦ νεωστὶ ἀνακαλυφθέντος οὕτω καλουμένου πὶλ βολταΐκ (*pile voltaïque*) θέλει γίνει κατ' αὐτὰς πέριξ τῶν Παρισίων περὶ τοῦ ὁποίου γίνονται αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαί· λέγουσι δὲ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη τοῦ φωτισμοῦ εἶναι τῳόντι θαυμασία, καὶ ὅτι τὸ ἀναδιδόμενον φῶς εἶναι δεκάκις ζωηρότερον τοῦ Γκάς.

— Εἰδήσεις ἐκ τῶν Ἡνωμένων ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 17 Μαρτίου ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ἡ διάλυσις τῆς συνεδριάσεως τῆς βουλῆς συνέβη μὲ τρόπον ἀπίστευτον. Εἰς πολλοτάτας Κυρίας ἐσυγχωρήθη ἡ εἴσοδος ἐντὸς τοῦ νομοθετικοῦ συλλόγου ἐκάθηντο δὲ φύρδην μίγδην εἰς τὰ σκαμνία μετὰ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς, ἐνῷ ἐξηκολούθουν εἰσέτι ψηφοφοροῦντα.

Εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς 6 Μαρτίου ἀναγινώσκομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ὁ διπλωματικὸς πόλεμος ἐκρύχθη μεταξὺ τῶν μυστικοσυμβουλίων τοῦ Λονδίνου καὶ Βασιγκτῶνος. Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ Κ. Ῥοβέρτου Πὴλ, ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Κ. Τύλερ ἀπήντησε δι' ἑτέρου ὑπομνήματος ὄχι ὀλίγον ἐνεργητικοῦ, ἡ δὲ ἀνθίστασις ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν εἶναι ἐπίσης πρόδηλος καὶ δραστήριος ὅσον ἦτον ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας προσβολή· τὸ στάδιον λοιπὸν τῆς ἔριδος, τὸ ὁποῖον ἐνομίζετο κεκλεισμένον διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀσβουρτῶνος, ἠνεῴχθη ἐκ νέου, καὶ τὰ ἔθνη ἀμφότερα ἵστανται εἰς θέσιν ἐχθρικὴν κατ' ἀλλήλων.

Τὸ ὑπόμνημα τοῦ προέδρου, φέρει τὴν σφραγῖδα ἐκείνην τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ζωηρᾶς ἀποφάσεως τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουσι τοὺς μεσημβρινοὺς ἀνθρώπους. Ἐν αὐτῷ βλέπει τις, ὅτι ὁ Κ. Τύλερ δὲν ἀστεΐζεται ἀλλ' ἐκφράζεται μὲ τρόπον εἰλικρινοῦς πεποιθήσεως. Ὁ Κ. Βέπστερ ἀπεδοκίμασε καθὼς λέγουσιν, τὸν ἀπότομον αὐτὸν καὶ σαφῆ τρόπον τῆς ἐκφράσεως· τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν μᾶς ἐκπλήττει ποσῶς.

—Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐξεδόθη νεωστὶ σύγγραμμά τι χρήσιμον καὶ περίεργον, περιγράφον τὸν πληθυσμὸν, τὰ προϊόντα, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὰ εἰσοδήματα καὶ τὰ χρέη τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ καταγραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν κατὰ τὸ 1840 ἀνέβη εἰς 17,068.666 ἄτομα, ἐξ ὧν τὰ μὲν 14,189,108 εἶναι λευκοί, τὰ δὲ 386,245 μαῦροι, πλὴν ἐλεύθεροι, καὶ 2,487,213 δοῦλοι. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς πρὸς τὰς γυναῖκας εἶναι ὡς ἔγγιστα ἀνάλογος. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι τὸ κλίμα τῶν μερῶν ἐκείνων δὲν ἐμποδίζει τὴν μακροβιότητα, εἶναι, ὅτι εὑρέθησαν σχεδὸν 3,000 ἄνθρωποι ἐπιζήσαντες τὰ 100 ἔτη.

Αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι ἔχουσιν 173 Πανεπιστήμια ἐπισκεπτόμενα ἀπὸ 16,233 φοιτητὰς, 3,242 γυμνάσια ἐπισκεπτόμενα ἀπὸ 164,150 μαθητὰς, καὶ 47,200 δημοτικὰ σχολεῖα ἐπισκεπτόμενα ἀπὸ 1,845,244 παῖδας· 500,000 παιδία διδάσκονται διὰ δημοσίων ἐξόδων· εὑρίσκεται ὅμως καὶ ἕως ἥμισυ ἑκατομμύριον νέων οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ ἔφθασαν τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας των δὲν γνωρίζουσιν οὔτε νὰ ἀναγνώσωσιν οὔτε νὰ γράψωσιν.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Γράφουσιν ἐκ Μάλαγας εἰς τὸν *Φάρον τῶν Πυρηναίων* τὴν 31 Μαρτίου, ὅτι μία ἐμπορικὴ φρεγάτα Ἀμερικανικὴ, ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Φυβουσέντου, προερχομένη ἀπὸ Γυβραλτὰρ, κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Μάλαγας, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ φορτείου της, ἔχουσα σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μέρος ἐμπορευμάτων, ἡ εἴσοδος τῶν ὁποίων εἶναι ἀπηγορευμένη εἰς τὴν Ἱσπανίαν· ὁ πλοίαρχος ὡμολόγησεν, ὅτι αἱ πραγματεῖαι αὗται εἶναι διὰ τὰς Ἡνωμένας Ἐπαρχίας.

Μ' ὅλην ὅμως τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοιάρχου ὁ τελώνης διέταξε νὰ μετακομισθῶσιν εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ νὰ παρακατατεθῶσιν ἐκεῖ· μὴ ὑπακούων ὅμως ὁ πλοίαρχος εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην τὴν ὁποίαν ἐθεώρει αὐθαίρετον, ἐπροσκάλεσε τὸν πρόξενόν του, ἀλλ' ὁ τελώνης ἐπέμενεν εἰς τὴν ἀπόφασίν του μ' ὅλας τὰς παρατηρήσεις αἱ ὁποῖαι τῷ ἔγιναν· τότε ὁ Ἀμερικανὸς πρόξενος κατέφυγεν εἰς τὸν γενικὸν Διοικητὴν ὡς ὑπερασπιστὴν τῶν ξένων, ἀλλ' ἡ στρατιωτικὴ δύναμις δὲν ἦτον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ©

κεφαλαίων! ὄχι οἱ Ἕλληνες δὲν θέλουσιν ἀνεχθῆ νὰ νομίζῃ ὁ κόσμος, ὅτι τὰ ἑκατομμύρια τοῦ δανείου, ἐχρησίμευσαν εἰς ἀνέγερσιν τῶν πόλεών των, διότι δὲν ἐχρησίμευσαν οὔτε εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, τὰς ὁποίας στερεῖται ὅλως διόλου ὁ τόπος, καὶ αἱ ὁποῖαι ἤθελον χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν γεωργίαν! . . . Ἂν στρέψωμεν δὲ τὰ βλέμματά μας πρὸς τὰ δημόσια οἰκοδομήματα, βλέπομεν τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν σχολὴν κτλ. ἀνεγειγερμένα διὰ τῶν συνεισφορῶν τοῦ ἔθνους· τὴν δὲ κυβέρνησιν βλέπομεν ὅτι δὲν ἀνήγειρεν οὔτε μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ἀλλ' οὔτε μνημεῖον, οὔτε ἁπλῆ πέτρα ἀνηγέρθη ἀπὸ αὐτὴν εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἡρωϊκῶν θυμάτων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Μνημεῖον δὲν ἀνηγέρθη μέχρι σήμερον ἄλλο ἐκτὸς ἑνὸς κενοταφίου ἀνεγερθέντος εἰς Ναυπλίαν ἐσχάτως εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλλην. ἀνεξαρτησίας πεσόντας φιλέλληνας, καὶ αὐτὸ εἶναι ἔργον ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου, ἑνὸς Γάλλου φιλέλληνος! Αἱ ὀλίγαι λέξεις αὗται ἀποδεικνύουσι πόσον λυπηρὰ ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἐκτεταμένη ἀνάλυσις τῆς ῥηθείσης ἀπαντήσεως. Εἰς μάτην ἐζητήσαμεν ἐν αὐτῇ τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν πράξεων τοῦ παρελθόντος, καὶ τὴν θέλησιν τῆς παραδοχῆς ἄλλου συστήματος, ἐπειδὴ δὲν εὕρομεν εἰμὴ ματαίας καὶ ἐλεεινὰς προσπαθείας, τοῦ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπει αὐτὴν ἡ Εὐρώπη βεβυθισμένην· ἡ ἀπάντησις αὕτη, φαίνεται, ὑπαγορεύθη εἰς στιγμὴν ἀνησυχίας θορυβώδους καὶ λυπηρᾶς, καθ' ἣν δὲν εἶχεν ὁ ὑπαγορεύων καιρὸν νὰ σκεφθῇ. Ἐνόμισαν ὅτι θέλει σωθῇ ἡ ἀξιοπρέπεια διὰ τῶν πομποδῶν φράσεων, ἀπάτη ἐλεεινή! ἡ ἀξιοπρέπεια δὲν δύναται πλέον νὰ σωθῇ εἰμὴ διὰ πραγματικῶν ἔργων. Ὅσον πικρὰ καὶ ἂν ἦναι τῆς ἀληθείας ἡ ἐξομολόγησις, αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἀνεκτὴ δικαιολόγησις ἐνώπιον τοῦ κριτηρίου τῆς Εὐρώπης ἐνωμένη μὲ τὴν ἔκφρασιν μιᾶς θελήσεως σταθερᾶς τοῦ νὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τῶν μαθημάτων τῆς πείρας.

Ὁ συμβουλεύσας καὶ ὑπογράψας τὸ ὑπόμνημα τοῦτο γραμματεὺς, ἀποδεικνύει ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν θέσιν του, ἀγνοῶν τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας αὐτὸ δύναται νὰ ἔχῃ, καὶ ὅτι τρέφεται ἔτι ἀπὸ τὴν λυπηρὰν ἀπάτην τοῦ παρελθόντος. Ὁ λαὸς ἐλυπήθη τόσον διὰ τὸν Βασιλέα του, ὅσον καὶ δι' ἑαυτόν· αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκφράσῃ πανδήμως μὲ εἰλικρίνειαν καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὸν ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐταξίας ζῆλόν του, τὴν πρὸς τὸν θρόνον ἀφοσίωσίν του, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ χρήσιμα εἰς τὴν Μοναρχίαν· ἡ περὶ ὅλων αὐτῶν συμφωνία τοῦ τύπου εἶναι ἐναργεστάτη ἀπόδειξις, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐξουσία θέλει ἐπιστήσει τὴν προσοχήν της εἰς αὐτήν, *ἐνθυμουμένη*, ὅτι δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθῇ ἀπὸ τὸν λαὸν, ἀλλ' ὅτι πρέπει, ἴσως, νὰ φοβῆται τὸ πᾶν ἐὰν ὑποπέσῃ εἰς νέα λάθη.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Τουρκίας, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ Ἀμερόληπτος, προσπαθοῦσιν νὰ παραστήσωσι τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος ὡς προελθοῦσαν ἐκ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου. Κατὰ τοῦτο δὲ ὑπηρετοῦσιν ἀντιζηλίας τινὰς καὶ συμφέροντα, περὶ τῶν ὁποίων τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπατᾶται. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ἐφημερίδες αὗται διαδίδονται ἰδίως εἰς τὴν Εὐρώπην, χρεωστοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πολλάκις εἴπομεν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐτησίαν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐφημερίδος μας τῆς 9 Ἰανουαρίου· ὅτι δηλ. τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον δὲν ἐξεπλήρωσεν εἰμὴ μόνον μέρος μικρὸν, τῶν ὅσων ἡ πατρὶς ἐπερίμενε παρ' αὐτοῦ, καὶ μολοντοῦτο ἔδειξε πραγματικὴν πρόοδον, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν ἐπανορθώσεων χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς συστάσεώς του. Ἡ τοσοῦτον ἀναγκαία εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀνεξαρτησία τὴν ὁποίαν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματεὺς Κ. Χρηστίδης ἔδειξε τοσάκις ἐντὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἶναι ὑπηρεσία σημαντικὴ, καὶ πρὸς τὸν θρόνον καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ τὸ τοιοῦτον, ἐπειδὴ ὁ τύπος ὁλόκληρος τὸ ἀνεγνώρισε. Αἱ πράξεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοὺς Κ.Κ. Σιλιβέργον καὶ Ῥάλλην ὁμολογοῦσιν, ὅτι αἱ γραμματεῖαι αὗται ἐννόησαν τὴν κατάστασιν τοῦ

cherche la condamnation des œuvres du passé et la volonté d'adopter un autre système; on n'y trouve que de vains et malheureux efforts pour justifier le système qui a conduit le peys à la triste situation dans laquelle l'Europe le voit plongé. Cette note parait avoir été dictée sous l'influence d'une préoccupation embarassante et pénible, dans laquelle on ne s'est pas donné le temps de la réflexion. On a cru sauver la dignité par des phrases redondantes· Déplorable erreur. La dignité ne peut plus être sauvée que par l'aveu de la réalité. La confession de la réalité, quelque poignante qu'elle puisse être, est la seule excuse admissible devant le tribunal de l'Europe, en y jognant l'expression d'une ferme volonté de mettre à profit les leçons de l'expérience.

Le ministre qui aconseillé et signé cette note, prouve qu'il ne comprend pas la situation, qu'il s'abuse sur les conséquences qu'elle peut avoir, et qu'il nourrit encore les tristes illusions du passé. Le peuple en est affligé, pour son monarque autant que pour lui même; il éprouve le besoin de faire éclater dans ces circonstances avec une solennité particulière, son amour de l'ordre, son dévouement au trône, l'expression sincère de ce qu'il croit utile à la monarchie: l'unanimité de la presse en est une significative manifestation. Le pouvoir, nous aimons à le croire, la prendra en considération, *il se rappellera* qu'il n'a rien à craindre du peuple, mais qu'il a, peut être, tout à redouter de nouvelles fautes.

Les journaux de Turquie, surtout l'Impartial, s'efforcent de représenter la situation actuelle de la Grèce comme étant l'œuvre de ce ministère. Ils servent en cela certaines rivalités, certains intérêts, dont le public grec ne serait pas dupe; mais comme ces journaux sont répandus spécialement en Europe, nous devons répéter ici ce que nous avons exposé plusieurs fois et particulièrement dans notre revue annuelle du 9 janvier; savoir, que si le ministère actuel n'a accompli qu'une faible partie de ce que le pays attendait de lui, il a cependant marqué un progrès réel. Il est juste de dire, que l'ère de restauration date de son avénement. L'indépendance, bien méritante en ce pays, dont le ministre de l'Intérieur, M. Christidis, a fait preuve maintefois dans le Conseil des Ministres, est un des services importans qui ont été rendus au trône, et à l'Etat: personne ne le contestera en Grèce; la presse entière l'a reconnu. Les travaux du ministère del'Interieur ceux du ministère des Finances sous MM. Sillivergos et Rhally, attestent que ces ministres ont compris la situation du pays et qu'il se sont efforcés d'y remédier par les moyens en leur pouvoir. Ceux qui en connaissance de cause, comme l'Impartial, prétendent que la situation actuelle, est la conséquence des œuvres du ministère du 10 août 1841, n'auront d'autre mérite, à nos yeux, que celui de vouloir outrager la vérité.

NOUVELLES.

M. le Contre-Amiral De Parseval, est arrivé au Pyrée, à bord du vaisseau l'Inflexible qui porte son pavillon. Le bateau à vapeur le Lavoisier accompagne l'Inflexible.

— L'honorable M. Missaïl Apostolidis, Archimandrite, partira dans peu de jours pour la Russie, à l'effet d'obtenir l'éxécution du testament de feu Rizari, un des hellènes bienfaiteurs de leur patrie.

— C'est par erreur que nous avons ajouté le nom de Orphanidis, à celui de M. Sisis Sotiriou dans notre n° 53. C'est à ce dernier, seul, que revient l'honneur de la manifestation patriotique du vingt cinq mars, dont nous avons donné le détail dans le même numéro.

— Les plaintes à exprimer contre la Démarchie ne sauraient être énumérées; on annonce la mort d'une deuxième personne atteinte d'hydrophobie à la suite d'une morçure de chien, dans la ville d'Athènes.

— A Vonitza, un phalangiste a assassiné sa grandmère, dans la persuasion qu'elle avait facilité l'enlèvement de sa femme; il s'est livré lui même à la gendarmerie.

— A Calamata un artisan vient d'assassiner un individu qui entretenait des relations illicites avec sa femme.

— Une jeune fille de la commune d'Avrolas, s'est empoisonnée, pour se soustraire à une union que ses [illegible]

La célébration de la saint Philippe, a été très solennelle à Athènes. A dix heures une messe en musique suivie d'un *Te Deum* a été chantée dans l'église catholique: la colonie française tout entière, un grand nombre de personnages hellènes et plusieurs membres du corps diplomatique yassistaient· l'église était comble. A quatre heures, M. de Lagrené ministre de France, a réuni à un banquet un grand nombre de ses nationaux, qui ont porté les santés du Roi des Français, de celui de Grèce etc, au retentissement des airs patriotiques exécutés par la musique militaire.

AVVISO AI NAVIGANTI.

Il Consolato Generale delle *Due Sicilie* in Atene, fa noto ai Naviganti che nel di 1° corrente aprile è stata piazzato sulla Torre del molo di Napoli, un nuovo Faro acceso col sistema *lenticolare*, il quale presente una luce intermittente a due periodi; uno *costante* e l'altro *variabile*.

La durata del 1° periodo è di 70 secondi circa. La durata del 2° è di circa 50.

Lo *splendore* è notabilissimo nell' energia della luce *constante*; In prosseguo si rallenta per una diminuzione graduale.

L'intervallo fra le due *esaltazione* di luce é di due minute primi. La luce *constante* si scorge in tempo sereno, fin dalle bocche di Capri. Il raggio massimo di *splendore* si vede distintamente da Capri, anche a traverso di un atmosfera alquante vaporosa.

Dalla meta del Golfo, il Faro è visibile sotto qualunque costituzione atmosferica nei periodi del suo *sciluppo luminoso*.

Per un osservatore molto lontano le due espressioni di luce fra le quale brilla il massimo splendore, si cangiano in Ecclissi totale.

La posizione di questo Faro è al grado 40°—50′—15″ latitudine e ad 11o—55′ 18″ di longitudine del meridiano di Parigi.

Il fuoco di questo nuovo apparechio d'illuminazione si leva sul livello medio del mare, di palmi 184 napoletani (49 metri circa)

Atene 20 aprile 1843,

Κ. Σίσην Σωτηρίου χρεωστεῖται ἡ τιμὴ τῶν πατριωτικῶν παραστάσεων κατὰ τὴν *Εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου*, περὶ τῶν ὁποίων εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐλαλήσαμεν.

— Τὰ κατὰ τῆς Δημαρχίας παράπονα εἶναι ἀναρίθμητα· προχθὲς ἀπέθανεν καὶ ἄλλος τις ἀπὸ τὴν ὑδροφοβίαν, κατὰ συνέπειαν δήγματος σκύλου λυσσώδους, ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

— Φαλαγγίτης τις ἐφόνευσε τὴν ἰδίαν του μάμμην, εἰς Βόνιτσαν, ὑποπτευθεὶς αὐτὴν ὅτι εὐκόλυνε τὴν ἁρπαγὴν τῆς συζύγου του, παρεδόθη δὲ ὁ ἴδιος εἰς τὴν χωροφυλακήν.

— Τεχνίτης τις εἰς Καλάμας, ἐφόνευσε τινὰ ἔχοντα σχέσεις ἀθεμίτους μετὰ τῆς συζύγου του.

— Νέα τις ἐκ τοῦ δήμου Αὐλῶνος ἐφαρμακώθη καὶ ἀπέθανεν ἐπειδὴ ἐβίαζον αὐτὴν οἱ γονεῖς της εἰς συνοικέσιον τὸ ὁποῖον αὐτὴ δὲν ἤθελε.

— Ὁ λῃστὴς Κολόνιας συνελήφθη ἀπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ ἀτάκτου σώματος Κοτρούμπον.

— Ὁ Ἐξ. Πρέσβυς τῆς Γαλλίας Κ. δε Λαγρενὲ, ἀνεκλήθη εἰς Παρισίους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων, ἀναχωρεῖ δὲ πρὶν τῶν 8 (20) τοῦ ἐρχομένου μηνός. Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του αἱ ὑποθέσεις τῆς Πρεσβείας ἀνατίθενται εἰς τὸν κόμητα Κ. δε Σαρτίζ, ὅστις καὶ ἄλλοτε ἐξεπλήρωσε τοιαῦτα χρέη διὰ δεκαπέντε μῆνας. Τὸν ἀξιότιμον Κύριον δε Λαγρενὲ θέλουν συνοδεύει ἀναχωροῦντα αἱ ἐγκάρδιοι εὐχαὶ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν φιλέλληνα διαγωγήν του, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς του ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ταύτης ὑπηρεσίας.

— Μία γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συγκροτεῖται ὅσον οὔπω, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις διέταξε νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ νέος κανονισμός

Οἱ ἐπιστάται τῶν ταχυδρομείων παρακαλοῦνται νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ συνάξωσι καὶ νὰ μᾶς ἀποστείλωσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας, συμφώνως μὲ τὰς ὁποίας προηγουμένως ἔλαβον ὁδηγίας παρὰ τοῦ Κ. γε- [illegible]

REVUE DES JOURNAUX GRECS.

Désirant faire connaitre à l'Europe les idées dont les circonstances actuelles déterminent la manifestation dans la Grèce, nous nous sommes décidés à reproduire l'article suivant inséré dans le n.° 451 du journal le *Siècle*. Cet article nous parait résumer les opinions les plus générales dont les principaux organes de la presse hellénique viennent d'être l'organe. Nous le reproduisons dans une traduction tout à fait littérale et faite pas un hellène, afin de n'en pas dénaturer les pensées.

LE ROYAUME DE GRÈCE.

Ce nouveau Royaume n'est pas l'œuvre du hasard ou de la diplomatie. Un peuple établi au centre du vieux monde et qui a colonisé, dans le temps, les points les plus importants de la Méditerranée, qui de plusieurs manières a servi utilement les deux continens les plus importans de notre globe, c'est à dire l'Europe et l'Asie, un peuple, qui a contribué à l'établissement du christianisme, et qui fut toujours, un des instrumens dont le Créateur s'est servi pour instruire l'humanité, devait, dans l'intérêt du Genre Humain, jouir de l'Indépendance, d'une bonne législation et de la science dont ses encêtres ont été les premiers professeurs. Toutes les Puissances éclairées et chrétiennes, qui n'ont point aidé dès le commencement ou qui ont entravé de quelque manière la résurrection de la nation hellénique, comme celles qui continueront à l'avenir les mêmes procédès envers elle, ont commis d'après nous et au jugement de Dieu et des hommes, un grave délit digne seulement des peuples non civilisés et antichrétiens. Les Hellènes en ressuscitant comme nation, par leurs propres efforts et avec l'assistance des hommes à la fois philhellénes et philanthropes, qu'on trouve en tous pays, avaient une autre tâche supérieure à remplir, celle de former de bonnes lois pour lesquelles ils avaient besoin de lumières supérieures. Les grandes Puissances de la Chrétienté, étant intervenues en leur faveur, après le spectacle d'une longue lutte, devaient naturellement, 1o affranchir les chrétiens de la domination des Mahométans, et cela par un devoir philanthropique, dans l'intérêt général de l'Europe comme pour leur propre dignité et pour répondre à la responsabilité morale qu'elles doivent avoir devant l'univers; 2o aider par tous leurs moyens l'éducation nationale des Hellènes; 3o Fournir en même temps à ce peuple des instructeurs politiques, (et non des maitres) pour la réussite de sa civilisation. Mais ces grandes Puissances étant intervenues tardivement et comme involontairement, ont commis d'après nous trois grandes fautes envers les intérêts européens et helléniques; 1o D'avoir circonscrit l'indépendance grecque dans des limites trop étroites; 2o de lui avoir imposé en quelque sorte une autorité du dehors, sans limite et sans controle; 3o de s'être retirées de l'intervention avant d'avoir achevé lour œuvre, c'est à dire avant d'avoir règlé la constitution de ce nouvel Etat, selon les besoins et les vœux de la nation ressuscitée, comme aussi ses relations futures avec la Turquie. Ayant ainsi enchainé, en quelque manière, les mouvemens et les destinées de la Nation Hellénique, elles ont confié les restes de cette grande oeuvre à la sagesse politique, si vantée, et au philhellénisme, annoncé, d'un des plus savans princes de la bonne et docte Allemagne, ayant toutefois, de lui, quelques promesses des plus essentielles La Grèce, patrie et nourrice éternelle de l'intelligence et de la liberté de la parole,